Hutbe

13

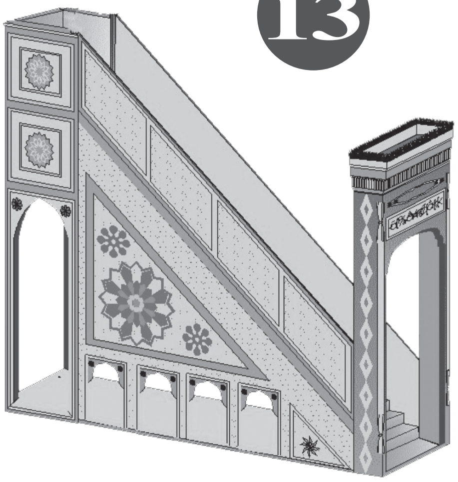

ZİNA VE FUHUŞ, CEMİYETLERİ FELÂKETE SÜRÜKLER

وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنٰٓى اِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَٓاءَ سَبِيلًا ﴿٣٢﴾

Muhterem Müslümanlar!

Okuduğum ayet-i kerimede Allah Teâlâ şöyle buyuruyor:

“Zinaya yaklaşmayın, çünkü o, şüphesiz bir hayasızlıktır, kötü bir yoldur.” (el-İsrâ, 17/32)

İslâm dini faydalı olan şeyleri emrederken, zararlı olan şeylerden de bizi nehyetmektedir. Zina ve fuhuş da zararlı olan şeylerdendir. Zira zina ve fuhuş, sağlığımızı bozan, ahlâk ve karakterimizi değiştiren ve ictimaî bünyemizi tahrip eden bir kötülüktür. Bundan dolayı dinimiz bu fiilleri haram kılmış ve büyük günahlardan saymıştır.

Sevgili Kardeşlerim!

İnsanlık için büyük bir leke ve açık bir rezalet olan zina, ömrün kısalmasına, neslin azalmasına, aile nizamının bozulmasına, servetin boş yere yok olmasına, cemiyet fertlerinin arasındaki sevgi ve saygı bağlarının kopmasına ve netice itibariyle ölüm vakalarının çoğalmasına sebeptir.

Peygamberimiz Efendimiz Medineli ilk Müslümanların biatlarını kabul ederken, zinaya yaklaşmamalarını istemiş ve şöyle buyurmuştur: *“Allah’a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık etmemek, zina yapmamak, çocuklarınızı öldürmemek, kendi aranızda uyduracağınız birtakım yalan dolanlarla birbirinize iftirada bulunmamak ve hiçbir hayırlı işte muhalefet etmemek üzere bana biat edin.”*

Değerli Kardeşlerim!

Zinanın, fertler için olduğu kadar toplumlar için de kötü neticeleri vardır. Zina, beşerin nezih hayatını kirletir ve cemiyetleri felakete sürükler.

Zina, bütün bu zararları doğurduğu içindir ki, Peybamberimiz Efendimiz: *“Zina eden, mümin olduğu halde zina etmez.”* buyurmuşlar ve kâmil iman ile zinanın bir arada bulunamayacağını bildirmişlerdir.

Zina, nikahı altında bulunmayan kadınlarla cinsi münasebette bulunmak demek ise de dereceleri vardır. En ehveni şehvetle bakmak, en son haddi ise bilinen cinsî münasebettir. Nikekim Peygamberimiz Efendimiz, helâli olmayan kadınlara şehvetle bakmanın göz zinası, şehvetli sözleri dinlemenin kulak zinası, bu gibi haram olan sözleri söylemenin dil zinası, helâli olmayan kadına şehvetle dokunmanın el zinası, gidilmesi haram olan bu gibi yerlere adımlarını atmanın ayak zinası, içinden zinayı arzulamanın kalp zinası olduğunu haber vermişlerdir. Allah Teâlâ, ***“Zinaya yaklaşmayın!”*** buyurmakla bütün bunlardan bizi nehyetmektedir.

Aziz Cemaat!

Ferdin huzur ve saadeti, cemiyetin düzen ve ahengi, Allah ve Rasûlünün emirlerine bağlanmakla ve yasaklarından uzaklaşmakla mümkündür. Dinimizin bütün emir ve yasakları bizim saadetimiz içindir. Binaenaleyh, toplum arasında sevilip sayılmak, Allah ve Rasûlü katında değer ve kıymet kazanmak isteyenler, Allah ve Rasûlünün emirlerine sarılıp ve yasaklarından uzaklaşırlar. İşte yasakların başta gelenlerinden birisi de zinadır. Gerek fert ve gerek toplum için sayılamayacak kadar zararları olan, Allah’ın gazabını çeken ve kıyamet gününde büyük cezayı gerektiren bu kötü fiile hiçbir Müslüman katiyen yaklaşmamalı, ondan şiddetle kaçınmalıdır.

Хутбе 13

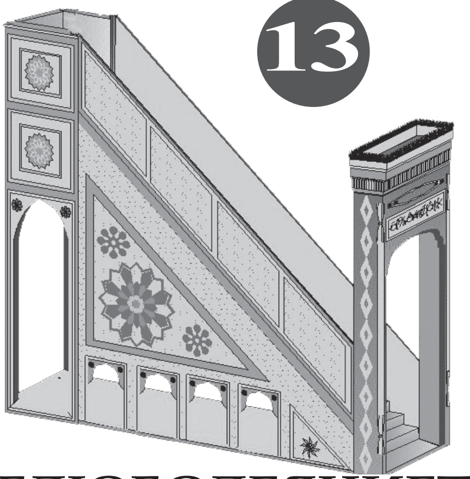

ПРЕЛЮБОДЕЯНИЕТО И ПРОСТИТУЦИЯТА ВОДЯТ ОБЩЕСТВАТА КЪМ ПРОПАСТ

وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَىٰ ۖ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٣٢﴾

Скъпи мюсюлмани!

В Свещения Коран Аллах повелява: ***„И не пристъпвайте към прелюбодеянието! То е непристойност и е злочест път."*** (ел-Исра, 17: 32)

Islamът заповядва всичко полезно, забранява всичко вредно. Прелюбодеянието и проституцията са от забранените неща в религията. Те вредят както на здравословното състояние, така и на характера и възпитанието. Поради тази причина нашата религия ги е забранила и ги смята от големите грехове.

Скъпи братя!

Прелюбодеянието е срамно петно за човечеството, съкращава живота, намалява потомството, разделя семействата, наранява чувството на обич и уважение сред членовете на обществто, води до увеличаването на смъртните случаи.

На първите мюсюлмани от Медина, Пейгамбера (с.а.с.) е завещал: *„Не сдружавайте с Аллах, не крадете, не прелюбодействайте, не убивайте децата си, не наклеветявайте другите, не се делете в моменти, когато трябва да се прави нещо благородно. Обещайте ми!"*

Скъпи братя!

Прелюбодеянието е с лоши последствия както за отделните личности, така и за обществата. Затова Мухаммед (с.а.с.) казва: *„Този, който прелюбодейства, не прелюбодейства като мюсюлманин."* Тези думи са доказателство за това, че чиста вяра и прелюбодейство не могат да са на едно място. Прелюбодеянието е сексуален контакт с чужди жени, обаче не е само това, то си има и степени. Най-ниската степен е погледът, съблазнителните думи, докосването с ръка. А най-високата степен сексуалният контакт.

В Свещения Коран Аллах повелява ***„Не пристъпвайте към прелюбодеянието".*** С „не пристъпвайте" Той ни предупреждава, че някои наши постъпки могат да бъдат стъпки, които ни приближават до по-голям грях.

Щастието и спокойствието на индивида, реда и хармонията в обществото са възможни като се вслушваме в думите на Аллаховия пратеник Мухаммед (с.а.с.). Всички заповеди и забрани на нашата религия са за нашето щастие. Който иска да бъде обичан и почитан сред хората, който иска да бъде ценен пред Аллах и Неговия Пратеник, трябва да се подчинява на повелите на Аллах и да стои далеч от греховете. Един от големите грехове е именно прелюбодеянието!

Hutbe 14

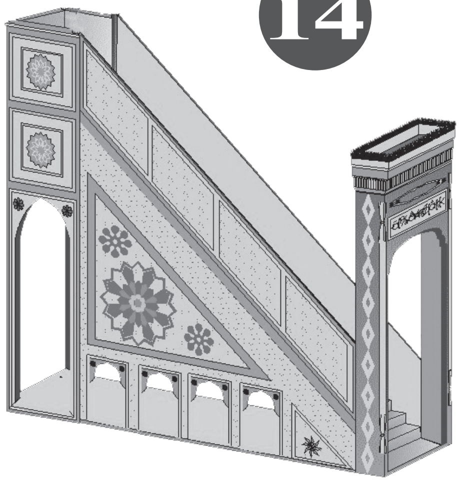

MİRAC GECESİ

سُبْحَٰنَ ٱلَّذِىٓ أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِۦ لَيْلًا مِّنَ
ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ إِلَى ٱلْمَسْجِدِ ٱلْأَقْصَا
ٱلَّذِى بَٰرَكْنَا حَوْلَهُۥ لِنُرِيَهُۥ مِنْ ءَايَٰتِنَآ ۚ إِنَّهُۥ
هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْبَصِيرُ ﴿١﴾

Muhterem Müminler!

Allah Teâlâ gönderdiği peygamberlerini sadece tebliğ görevi ile başbaşa bırakmamış, onları vahiy ile yönlendirdiği gibi, zaman zaman çeşitli mucizelerle de desteklemiştir. Peygamber Efendimizin en büyük mucizelerinden biri de İsrâ ve Mirac olayıdır.

Mirac; yükselme, yücelme, yukarı çıkma demektir. İsrâ ve Mirac, hicretten bir buçuk yıl kadar önce vuku bulmuştur.

Peygamberimiz (s.a.s.), bir gece Kâbe'nin çevresinde iken Cebrail (a.s.) gelmiş, Onu Burak adlı -bizce mahiyeti bilinmeyen- bir vasıtaya bindirerek önce Kudüs'teki Mescid-i Aksâ'ya götürmüş, oradan da göklere yükseltmiş, 'Sidretü'l-Müntehâ' denen en üst makama ulaştırmıştır. Peygamberimiz (s.a.s.) bu makamı da geçerek Cenâb-ı Hakk'ın huzuruna ermiştir.

Değerli Kardeşlerim!

Mirac olayında fizikî şartlar, zaman ve mekân mefhûmu kaldırılmış, ilim ve fennin ötesinde, insan irade ve kudretinin üzerinde, insanı ve insanlığı âciz bırakan bir mucize gerçekleşmiştir. Mucizeler; tabiat kanunlarının dışında cereyan eden harikulâde olaylardır. Bu sebeple onları aklî ölçüler içinde değerlendirmek doğru olmaz.

Aziz Müminler!

Mirac olayının biz Müslümanlar için en önemli sonuçlarından birisi, hiç şüphe yok ki, dinin direği olan namazın bu gece farz kılınmış olmasıdır. *"Allah'a şirk koşmayan müminlerin cennete girecekleri"* müjdesi de bu gece Peygamberimiz (s.a.s.)'e bildirilmiştir. Bir diğer Mirac hediyesi ise, Bakara suresinin 'Âmene'r-rasûlü" diye başlayan son iki ayetidir.

Değerli Müminler!

Mirac gecesi ulvî bir gecedir. Bu noktada bize düşen görev, Rabbimizin biz kullarına karşı çok merhametli olduğu bilinci ve -ne kadar çok olursa olsun- günahlarımızın affedilebileceği ümidi ile Allah'ın rızasını kazanmaya çalışmaktır. Bundan dolayı bu geceyi ibadetle geçirmeliyiz. Bu gece vesilesi ile çevremizdeki yoksullara ve kimsesizlere yardım etmeli, annemizi, babamızı ziyaret ederek veya telefonla arayarak dualarını almalıyız.

Netice itibarıyla, kalbimizi İsrâ ve Mirac mucizesinin ilâhî nruyla aydınlatarak gönlümüzde bu gecenin kandillerini yakmalıyız.

Manevî hayatın ihmaliyle daralan kalplere, bunalan ruhlara huzur getirmesi dileğiyle idrak edeceğimiz Mirac kandilinizi kutluyor, hutbeme okuduğum ayet-i kerime ve hadis-i şerif mealleriyle son veriyorum:

Yüce Allah (c.c.) buyuruyor: ***"Kendisine ayetlerimizden bir kısmını gösterelim diye kulunu (Muhammed'i) bir gece Mescid-i Haram'dan çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksâ'ya götüren Allah'ın şanı yücedir. Hiç şüphesiz O, hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir."*** (el-İsra, 17/1)

Sevgili Peygamber Efendimiz (s.a.s.); *"Namaz dinin direğidir"* buyurmuştur.

Хутбе

14

НОЩТА МИРАДЖ

سُبۡحَٰنَ ٱلَّذِيٓ أَسۡرَىٰ بِعَبۡدِهِۦ لَيۡلٗا مِّنَ
ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِ إِلَى ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡأَقۡصَا
ٱلَّذِي بَٰرَكۡنَا حَوۡلَهُۥ لِنُرِيَهُۥ مِنۡ ءَايَٰتِنَآۚ إِنَّهُۥ
هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡبَصِيرُ ١

Скъпи мюсюлмани!

Задачата на пейгамберите е била да проповядват религията. За тази цел освен слово, Аллах им дал и чудеса. Едно от най-големите чудеса на Мухаммед (с.а.с.) е събитието Исра и Мирадж.

Мирадж означава изкачване. Това се случило около година и половина преди хиджрета (преселението) в Медина.

Една нощ, когато Пейгамбера (с.а.с.) бил около Кябе, дошъл Джебраил. Качил го на непонятното за нас същество Бурак, който представлява своеобразно превозно средство и се изкачили по небесата. Достигнали мястото наречено „Сидрет-ул-мунтеха" и оттук нататък Джебраил вече го оставил. Той сам извървял пътя към Аллах.

Азиз джемаат!

Събитието, преживяно в Нощта Мирадж, е надхвърля способностите на ума и доказателствата на науката. Това е чудо! А чудесата са отвъд законите на природата и разбиранията на човека. Затова няма да е правилно, ако им правим логически анализи.

Скъпи мюсюлмани!

В онази нощ Аллах е повелил изпълнението на намаза. Освен това Аллах е обещал на Пейгамбера (с.а.с.), че *„Всички вярващи ще бъдат в дженнета, освен съдружаващите на Аллах."* Дар от Нощта Мирадж също така са и последните два айета от сура Бакара, известни като „Амене-р-расулю".

Мухтерем джемаат!

Нощта мирадж е благословена. Нека знаем, че нашият Създател е много милостив към нас и с надеждата, че ще опрости греховете ни, колкото и много да са те, да се помолим на Него. Затова трябва да прекараме нощта в молитви. А през деня да се погрижим за бедните около нас, да им помагаме с каквото можем, да посетим родителите си, ако не можем това, да им се обадим по телефона и да получим тяхната благословия. Нека светлината на мираджа да освети душите ни!

Завършвам хутбето си със словото на Всевишния: ***„Всечист е Онзи, Който пренесе Своя раб нощем от Месджид-и Харам до Месджид-и Акса, околностите на която Ние багословихме, за да му покажем Нашите знамения. Той е Всечуващия, Всезрящия."*** (ел-Исра, 17: 1).

А Мухаммед (с.а.с.) е повелил:

„Намазът е опората на вярата."

Hutbe

15

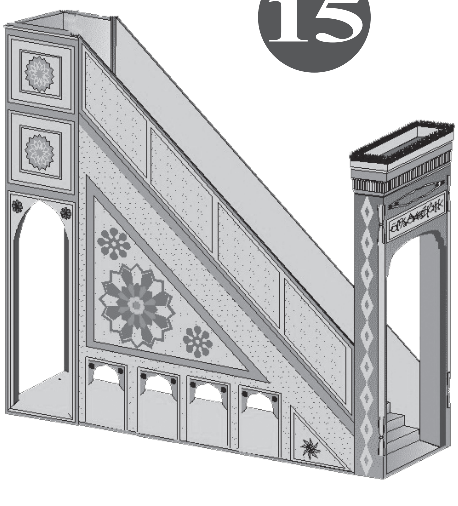

ÇOCUKLARIMIZ BİZİM İMTİHANIMIZDIR!

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ
وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾

Muhterem Müslümanlar!

Çocuklar, Allah'ın lütfu, fânî dünyanın süsü, ailenin çimentosu, ana ve babanın göz bebeğidir. Çocuk, âdetâ kalbin bir parçasıdır.

Allah Teâlâ; neseplerin korunmasını ve neslin tevhit inancı ve anlaşyışı üzere yetiştirilmesini emretmiştir. Özellikle yeni yetişen çocuklara her şeyden önce öğretilmesi gereken şey tevhit inancıdır. Yani Allah Teâlâ sıfatlarıyla birlikte tanıtılmalı; hiçbir şekilde Onun ortağı ve yardımcısının olmadığı, insanların Onun hükümlerine, emir ve yasaklarına uyması gerektiği öğretilmelidir. Yaş ve idrâk yönüyle bir şeyler öğrenme durumuna gelen bir çocuğa, öncelikle bu inanç kazandırılmalıdır. Nitekim bir kısım rivayetlerde, Sevgili Peygamberimizin kendi yakınlarından bir çocuk konuşmaya başlar başlamaz çocuğa öncelikle tevhidi öğrettiği kaydedilmektedir.

Tevhit ile birlikte, şirkin kötülüğü, bâtıllığı, şirke düşmenin büyük bir zulüm ve sapkınlık olduğu da öncelikle öğretilmesi gereken bilgiler arasındadır. Ayette şöyle buyurulur: ***"Hani Lokmân oğluna (öğüt verirken) şöyle demişti: 'Oğulcuğum, Allah'a şirk koşma. Çünkü şirk büyük bir zulümdür."*** (Lokman, 31/13)

Hz. Nûh (a.s.) da kavmini Allah'a davet etmiş, bu daveti kabul ederek iman eden insanları tûfandan kurtulmaları için gemisine almış, bu arada öz oğlunun da iman ederek gemiye binmesini istemişti. Ancak oğlu, iman etmediği için gemiye binmeyerek, kendi helâkini kendi elleriyle hazırlamıştır. Babalık şefkatinin eseri olarak oğlunun affedilmesi için ***"Yâ Rab! Oğlum benim ailemdendir." diye dua etmiş, Allah da "Ey Nûh! O senin ailenden değildir, onun yaptığı sâlih olmayan, yaramaz bir iştir."*** (Hûd, 11/42-46) buyurmuştur. Buradan anlaşılacağı üzere, evlât olabilmek için sadece babanın sulbünden gelmiş olmak yetmez; bilakis Müslüman, yani Allah'a teslim olmuş bir babanın gösterdiği eğitimi ve akideyi kabul etmiş olmak gerekir.

Aziz Müminler!

Birçok insan, çocuk sahibi olmayı toplum içerisinde iftihar vesilesi olarak düşünmüş, Allah'ın ana-babaya emaneti olan bu varlıklara İslâmî terbiye ve edep vermediği için de onları kendine âdetâ düşman yapmıştır. Allah (c.c.) böyleleri için şöyle buyurmaktadır: ***"Eşlerinizden ve çocuklarınızdan size düşman olanlar vardır. Onlardan sakının."*** (et-Tegâbün, 64/14)

Evlât, insan için bir imtihan vasıtasıdır. Mala ve bilhassa çocuklara karşı olan tutku, onları ve aileyi koruma ve kollama duygusu, insanı bazen adaletten uzaklaştırabilir, haddi aşıp haksızlık yapmaya sürükleyebilir. Böyle yapmak da ilahî ölçülerden sapma sonucunu doğurur. Allah (c.c.) şöyle buyurmaktadır: ***"Ey iman edenler! Biliniz ki, mallarınız ve çocuklarınız birer imtihan vesilesidir. Allah'a gelince; büyük mükâfat O'nun yanındadır."*** (el-Enfâl, 8/28)

Efendimiz (s.a.s.), ana-babanın çocuklarına bırakacağı en önemli mirasının onları güzel terbiye etmesi olduğunu söyler. Güzel terbiye edilen çocuk, ebeveyni için ahiret mutluluğunun sebebidir.

Çocukların ruh terbiyesine önem verildiği gibi, zamanın geçerli olan bilgilerinin de onlara kazandırılması, geçimlerini temin edecekleri helâl kazanç yollarının öğretilmesi de gerekir. İslâm, çocuğun göstereceği kabiliyete göre yönlendirilmesini müminlere tavsiye eder. Eğer baba, çocukta iyi bir anlayış, sıhhatli bir idrak, kuvvetli bir hafıza ve yeterli bir kavrayış keşfederse onu ilme teşvik etmelidir. Zira bu vasıflar ilmi kolayca benimseyebilmesi için çocukta fıtrî bir kabiliyet olduğuna delildir. Bunun yanında, çocukta meşrû ve faydalı bir mesleğe yönelik bir kabiliyet ve heves görürse çocuğun o sahada yetiştirilmesini sağlaması daha uygun olur.

Değerli Kardeşlerim!

Bir de yanlış bir merhamet anlayışı oluştu. Ana-babaların çocuklarına besledikleri aşırı sevgi ve merhametleri, çocukların her türlü talebini, yaşına ve ihtiyacına bakmadan yerine getiremeye sevk ediyor. Böylece çocuklar, tatminsiz, doyumsuz ve kanaatsiz hâle geliyor. Bu durum da ana-babaların ve toplumun en büyük imtihanı haline geliyor. Belki de, kendi fitnemizi, kendi ellerimizle beslediklerimizle oluşturuyoruz. Bizler bu dünyada mal-mülk, eş ve çocuklarla imtihan ediliyoruz. İmtihanımızı hayırlısıyla geçebilmeyi Mevlâ cümlemize nasip eylesin.

Хутбе

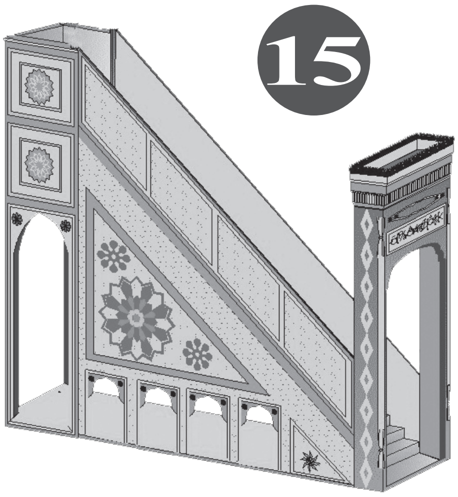

ДЕЦАТА - ИЗПИТАНИЕ ЗА РОДИТЕЛИТЕ

وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّمَآ أَمْوَٰلُكُمْ وَأَوْلَٰدُكُمْ فِتْنَةٌ
وَأَنَّ ٱللَّهَ عِندَهُۥٓ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾

Мухтерем джемаат!

Децата са дар от Аллах Теаля, най-голямата ценност и красота на земята, дори частица от сърцата на родителите. На малките деца трябва да се говори за Аллах, трябва да им се каже, че Той няма съдружник, нито помощник и всички хора на планетата са длъжни да се подчиняват на Неговите закони. Аллах Теаля повелява да им се даде добро възпитание, съобразено с принципите на вярата. Казват, че Мухаммед (с.а.с.) учел на намаз децата на неговите роднини, още щом детето започнело да говори.

В Свещения Коран се казва: ***„И рече Локман на сина си, поучавайки го: „О, синко мой, не съдружавай с Аллах! Съдружаването е огромен гнет.”*** (Локман, 31: 13)

Още от малки децата трябва да знаят, че съдружаването с Аллах е най-големият грях. Пейгамберът Нух също проповядвал сред народа си вярата в Аллах, обаче не всички му повярвали. Когато дошъл денят на потопа, той взел праведните на своя кораб. Синът му обаче не бил сред вярващите, но в един момент надделяла бащината обич и Нух се помолил на Аллах: ***„Господарю, синът ми е от моето семейство.”*** Искал синът му да бъде спасен. Обаче Аллах отговорил: ***„О, Нух, той (вече) не е от твоето семейство. Неговото деяние не е праведно.”*** (Худ, 11: 42-46)

Скъпи мюсюлмани!

Много хора приемат децата като повод за гордост сред обществото. Обаче децата на онези от тях, които не успяват да им дадат добро възпитание, се превръщат в техни врагове. В такива случаи Аллах повелява: ***„О, вярващи, сред вашите съпруги и деца имате и врагове, пазете се от тях!”*** (ет-Тегабун, 64: 14)

Детето е като средство за изпитание за родителя. Страстта към имуществото и особено към потомството, съчетано с желанието да ги предпази, могат да доведат човека до неправедност. Всевишният казва: ***„И знайте, че имотите и децата ви са изпитание, и че при Аллах има огромна отплата!”*** (ел-Енфал, 18: 28)

Мухаммед (с.а.с.) отбелязва, че най-ценното наследство на родителите за техните деца ще бъде доброто възпитание. Детето с добро възпитание за родителите си ще бъде повод за щастие и в отвъдния свят.

Обаче не трябва да се ограничаваме само с духовното им възпитание. Трябва да им се дадат и тези знания, които са решаващи за воденето на пълноценен живот в съвременния свят. Islямът съветва родителите да следят способностите на децата и да ги насочат към области, където ще бъдат успешни. Ако забележат, че детето има склонност към науката, трябва да го насърчават към това.

Азиз джемаат!

Наблюдаваме една погрешна представа за състрадателност у родителите. Поради обичта и безрезервната си любов към децата, родителите задоволяват всички техни искания, без да се замислят дали наистина е необходимо или не. И така децата започват да искат още и още, без да се научат на благодарност. Това е голям проблем както за родителите така и за цялото общество. Може би сами си създаваме проблеми по този начин, като не даваме на децата си добро възпитание. И пак да отбележим, че децата са изпитание за родителите си. Нека Аллах да ни помогне в това изпитание и дари децата ни с добро възпитание и добро поведение.

Hutbe 16

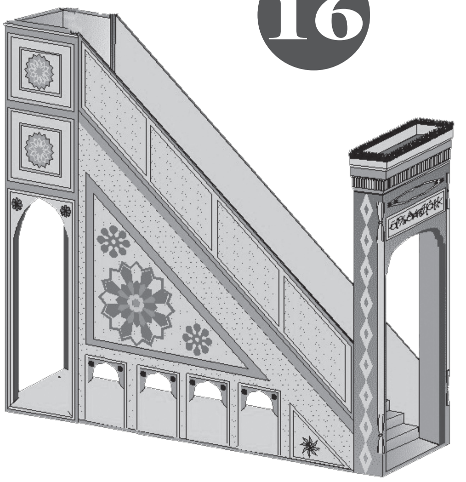

EVRENSEL BULUŞMA: HAC

فِيهِ ءَايَٰتٌۢ بَيِّنَٰتٌ مَّقَامُ إِبْرَٰهِيمَ ۖ وَمَن
دَخَلَهُۥ كَانَ ءَامِنًا ۗ وَلِلَّهِ عَلَى ٱلنَّاسِ حِجُّ
ٱلْبَيْتِ مَنِ ٱسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا ۚ وَمَن كَفَرَ
فَإِنَّ ٱللَّهَ غَنِىٌّ عَنِ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٩٧﴾

Muhterem Cemaat!

Hac, hac ve umre niyetiyle özel mekânda, özel zamanda ve özel fiillerle Allah'a yaklaşmak için Beytullah'a, Kâbe'ye yönelmektir. Hac; Zilhicce ayının dokuzuncu günü Arafat'ta vakfe yapmak, Beytullah'ı yedi kere tavaf ve Safâ ile Merve arasında sa'y etmektir.

Peygamber Efendimiz (s.a.s.) şöyle buyurmuştur: *"Ey insanlar! Allah size haccı farz kılmıştır. Öyleyse haccediniz!"*

Allah Teâlâ, Kur'ân-ı Kerîm'de müminlere hitaben şöyle buyurmuştur: ***"İnsanlardan gücü yeten herkesin Kâbe'yi ziyâret etmesi Allah'ın bir hakkıdır."*** (Âl-i İmrân, 3/97) İbrâhim (a.s.)'a hitaben de şöyle emredilmiştir: ***"İnsanlar içinde haccı ilân et. Gerek yaya, gerek her uzak yoldan gelerek yorgunluktan incelmiş binekler üzerinde sana gelsinler. Ta ki kendilerine ait menfaatlere şahit olsunlar."*** (el-Hac, 22/27-28)

Hacca gelenlerde mutlaka değişim olmakta, manevî menfaatler müşahede edilmektedir. Ama önemli olan hacda kazanılanı İslâmî bir hayat sürerek devam ettirebilmektir.

Hacı, Allah'ın misafiridir. Ev sahibi Allah Teâlâ'dır. Ev sahibine gereken, misafirine ikramdır. Allah'tan daha üstün ev sahibi olamayacağına göre, elbette Allah da misafirine ikram eder. Âyet-i kerîmede maddî veya manevî menfaat diye ayırt edilmemiştir. Ama Allah mânâya daha çok önem verdiğine göre manevî menfaat olarak ikram ettiği daha çok belirgindir.

Muhterem Cemaat!

Hac, bir akittir, sözleşmedir. Elest bezminde Allah Teâlâ'ya verilen akdi tazelemektir ve bu akde muhalif olan bütün akitleri bozmak, bütün yanlışlıklardan tövbe etmek ve buna sadık kalacağımıza dair söz vermektir. Hac, bütün günahlardan bir arınmadır. Bu konuda da Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.) şöyle buyurmuştur: *"Kim Kâbe'yi Allah için ziyaret eder de cinsî münasebette bulunmaz ve taat yolundan çıkmazsa, o kimse anasının onu doğurduğu günkü gibi temiz bir hayata kavuşur."* (Buhârî, İbn Mâce)

Muhterem Müslümanlar!

Rasûlüllah Efendimiz İslâm'dan ana hatları ile bahsederken şöyle buyurmuştur: *"İslâm beş şey üzerine bina edilmiştir: Allah'tan başka ilah olmadığına, Muhammed'in O'nun kulu ve rasûlü olduğuna şehadet etmek, namaz kılmak, zekât vermek, haccetmek, Ramazan orucunu tutmaktır."* (Buhârî, Müslim, Tirmizî)

İslâm'da ibadet konuları, namaz direği üzerine bina edilmiş; iktisadî konular, zekât direği üzerine bina edilmiş; ahlâk konuları, oruç direği üzerine bina edilmiş; ictimâî konular da hac direği üzerine bina edilmiştir. Bu dört direk de iman temeli üzerine bina edilmiştir.

Evet hac, bütün dünyadaki Müslümanların temsilcilerinin Mekke'de ve Arafat'ta toplantı yaptığı bir kongre gibidir. Haccın, her sene Müslümanların problemlerinin görüşüldüğü ve çözüme kavuşturulduğu, bir sene önce alınan kararların gözden geçirildiği, içinde bulunulan sene için de yeni kararlar alınarak tekrar buluşmak üzere sonlandırılan bir evrensel buluşma olarak değerlendirilmesi gerekir. Bu büyük buluşmaya katılmayı arzu eden kardeşlerimiz, başka kapı aramadan Başmüftülüğümüzün güvenli organizasyonuyla mübarek toprakları ziyaret edebilme imkânına sahiptir. Bunun için gerekli şartlara sahip olanlar Bölge Müftülüğümüze müracaat ederek bu büyük hedeflerini gerçekleştirebileceklerdir.

Ne mutlu, hacca gidip tövbe ederek günahlardan arınıp gelenlere!

Хутбе 16

СВЕТОВНАТА СРЕЩА - ПОКЛОНЕНИЕТО ХАДЖ

فِيهِ ءَايَٰتُۢ بَيِّنَٰتٌ مَّقَامُ إِبْرَٰهِيمَ ۖ وَمَن
دَخَلَهُۥ كَانَ ءَامِنًا ۗ وَلِلَّهِ عَلَى ٱلنَّاسِ حِجُّ
ٱلْبَيْتِ مَنِ ٱسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا ۚ وَمَن كَفَرَ
فَإِنَّ ٱللَّهَ غَنِىٌّ عَنِ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٩٧﴾

Мухтерем джемаат!

Поклонението хадж е едно специално пътуване до свещените земи, за да се посети Дома на Аллах (Бейтуллах), Кябе. Извършва се като предварително се прави нийет специлно за поклонение. Тук всички действия са строго определени, местата за посещение, дните, през които се посещават определени места. Поклонението хадж се извършва през месец зилхидже. На деветия ден от месеца всички поклонници трябва да са в местността Арафат, да обиколят седем пъти Кябе и да направят „сай" между хълмовете Сафа и Мерве.

Пейгамбера Мухаммед (с.а.с.) е казал: ***„О, хора! Аллах ви заповяда поклонението хадж. Тогава го извършвайте!"*** В Свещения Коран, обръщайки се към вярващите, Аллах Теаля повелява: ***„И дълг на хората към Аллах е поклонението хадж при Дома (Кябе) – за онзи, който може да отиде."*** (Ал-и Имран, 3: 97)

В обръщение този път към Своя пратеник Ибрахим, в Свещения Коран Аллах повелява: ***„И зови хората за поклонението хадж! Ще идват при теб и пеш, и върху изнемощели камили. И ще идват от всякакви далечни пътища, за да придобият облаги за себе си (и в земния живот, и в отвъдния)."*** (ел-Хадж, 22: 27-28)

Тези, които извършват хаджилък, непременно претърпяват някаква промяна. В тях се наблюдава едно духовно израстване. Обаче от първостепенна важност е спечеленото по време на поклонението да се прилага в живота, съобразен с принципите на исляма.

Хаджията е гост в Дома на Аллах. Стопанинът е Аллах Теаля. Прието е стопаните да посрещат и нагостят добре своите гости. А когато стопанинът е Аллах, а гостът е Неговият раб – може ли да има по-щедър от Аллах и по-щастлив от Неговия раб. Като се знае, че Аллах отдава по-голямо значение на духовното, се подразбира, че благата, с които Той ще дари своя раб, ще са духовни.

Скъпи мюсюлмани!

Поклонението хадж е вид договор. Това е подновяване на първоначалния договор, сключен при първото обръщение на Аллах към душите в безм-и елест, и ние му обещаваме, че ще му служим вярно. Поклонението хадж е пречистване от греховете. Хазрети Мухаммед (с.а.с.) е казал: *„Който посети Дома на Аллах, без да бъде в сексуален контакт и без да наруши послушанието си, той ще бъде пречистен като новороден."* (Бухари, Ибн Мадже)

Азиз джемаат!

Нашият пейгамбер Мухаммед (с.а.с.), когато говорел за основите на исляма, казал: *„Ислямът е изграден върху пет неща: Вярата в Аллах, приемането на Мухаммед като Негов пратеник, изпълняване на намаза, даване на милостинята зекят, извършване на поклонението хадж и спазване на оруч през месец рамазан."* (Бухари, Муслим, Тирмизи)

Богослужението в исляма е изградено върху стълба намаз; икономическите задължения – върху стълба зекят; моралните въпроси – върху стълба оруч, а социалните ангажименти – върху стълба хадж. А четирите стълба се основават на вярата.

И накрая да отбележим, че поклонението хадж е среща между вярващите от всички краища в свещените Мекка и Арафат. Хаджът трябва да се разгледа като световнана конференция, на която се обсъждат и решават проблемите на мюсюлманите, разглеждат се решенията, взети през изминалата година и се определят насоки за идващата.

Нашите братя и сестри, които желаят да са час от този световен форум, имат възможността да осъществят тази своя мечта със сигурната и доверената организация на Главно мюфтийство. Желаещите да се потопят в духовността на свещените земи, които отговарят на условията, е необходимо само да се обърнат към районното мюфтийство. От там ще се направи всичко необходимо за безпроблемното им пътуване до Мекка и Медина.

Блазе на онези, които са били на поклонение и са имали възможността да се покаят за греховете си и пречистени се връща от свещените земи.